

Risale-i Nur derslerinde, başka kaynaklardan örnekler verilebilir mi?

Risale-i Nur'un meslek ve ruhuna uygun olarak verilen örneklerin, manayı takviye ve teyit edeceği aşikardır. Risale-i Nur'un esasında tefekkür ve zihnin hareket etmesi vardır. Bu yüzden Üstat, muhataplarını "*imamın önündeki bir mevta gibi*" değerlendirmez, sürekli onları düşünmeye ve fikir üretmeye teşvik ediyor.

Üstad'ın tarzı; *akla kapı açmak, iradeyi bütünüyle elden almamaktır.*

Onun için, Risale-i Nur'da yeknesaklık ve durağanlık yoktur. Ehil olan kişilerin ders esnasında ayet ve hadislerin manasını vermesi, dersin manasına kuvvet olacak temsiller getirmesi gayet güzel ve manidardır.

Sohbetlerin amacı, farklı istidatta ve deneyimde olan kardeşlerin bir birinden faydalanmaları ve bir birlerinin anlayışından ve ilminden istifade etmeleri içindir.

Üstad'ın çok yerlerde,

“Mühimlerini ben söyleyeceğim, incelerini sen tahrir et.”

demesi, işaret eder ki Nurlar, muhatabını fikri eyleme ve tefekküre sevk eder, çıkarımlar yapmasını teşvik eder.

Risale-i Nur'u vird gibi okumak, tahrir ve tefekküre meydan vermemek ve âyet ve hadislerin manasını ehil olanlara verdirmemek, taassup ve dar bakışın eseridir. Hiç bir dayanağı ve delili yoktur.

Ama bunun yanında, ders yapıyorum diye Nurları bir kenara atıp vaaz tarzı bir sohbet de Risale-i Nur'a ve tarzına uygun değildir.

Kısacası; Risalelerin verdiği mesajı destekleyen ve anlaşılmasına yardım eden her örneği vermek mümkündür. Üstad'ın,

“Fena ve fâni bir adamın, güzel ve bâki şöyle bir sözü var...”(1)

demesi buna delildir.

(1) bk. [Mektubat, On Altıncı Mektup, Zeyl.](#)